

svet pod policijsko nadzorstvo; ker se ne bode našlo dosti zavednih mož, kateri bi se drage volje vpreči dali kot tovarna živina, zato §. 4. določuje denarne kazni od 5 do 100 gold., da se s tem prisili vsak, ali volitev sprejeti ali pa plačati globo. Enaka naloga tovarne živine se nahaja v družih določbah za občinske zastopnike in za županstva. Konečno govornik izreče, da bode glasoval proti celi postavi. (Občna pohvala na levi.)

Poslanec baron Apfaltrern ugovarja Lašanovim razlogom, zabavlja narodni stranki ter izreka vladi gorjé, ako ne bi hotela potrditi postave, vendar sam priznava, da je načrt te postave jako pomanjkljivo in slabo človeško delo.

Potem je poslanec Klun poprijel besedo. V dolzem, blizu 2 uri trajajočem tehtnem govoru padal je udarec za udarcem na glave nasprotne nemčurske stranke, ki je pod takim šibanjem kar strmela.

(Prihodnjič prinesemo jedro izvrstnega govora.)

Naši dopisi.

Iz Slatine v Rumuniji koncem oktobra. — Po Stedenski suši smo tukaj dobili zdaj prvi dež. Koruzo so večidel že pospravili in trgatav je končana. Pri koruzi bila je srednja letina, vina, kjer ni bilo toče, so toliko in dobrega pridelali, da jim je zmanjkalo posod. Rumunsko vino je večidel belo, dovolj močno in prijetnega okusa; povzijejo ga tudi večidel domá in le malo se ga izvozi v tuje dežele. Rumunec med vsemi pridelki še najbolj skrbno obdeluje vinograd, vendar s tem ni rečeno, da ga obdeluje po pravilih umne vinoreje; tudi kletarstvo stoji še na prav nizki stopinji. Škoda za tako dobro kapljico, kaj vse bi se dalo iz nje storiti, če bi se s trte v vinogradu in z vinom v kleti umno ravnalo! Se ve da so tudi tukaj izjeme pri nekaterih Boljarib, na pr. na posestvu gospodov Simolescu in Marginianu v Dragašanu. Tukaj navadna mera, ki se vadra imenuje in meri 10 naših bokalov, veljá zdaj kot mošt 3 do 4 franke (1 frank okoli 40 naših soldov). 1 oka, to je, $2\frac{1}{4}$ funta, lepega grozdja veljá 30 banov (1 naš krajcar odšteje $2\frac{1}{4}$ bana). — Za pšenico in ječmen, ki ju imajo na velikih kupih v magazinih, še zmirom ni nobenega kupca. 1 čhila (900 funtov) veljá 40 do 60 frankov. — Cena mesa (pitane živine ni) je čedalje višja; 1 oka govejega mesa veljá 70 banov. Najbolj kriva te visoke cene je goveja kuga, za katero je na tisoče goved poginilo, katera pa je sedaj že zeló pojenjala. — Prešiče so začeli že pitati in na prodaj jih voziti iz dežele. Tukajšnji prešiči so Bolgarskega in Srbskega plemena; z izvrstnim vspehom plemenijo domači rod s Suffolkovci, Borkshiri in Amerikanci. Debelijo jih najbolj z želodom, surovo koruzo in ječmenom; kuhane ali poparjene piče ne dobiva Rumunski prešič nikoli; odebelijo se pa tako zeló, da vagajo po 4 do 5 centov. — Sadja razen češpelj ne nahajaš v Rumuniji; v podonavskih nižavah pa se ne vidi skoro nobeno drevo razen z drevjem zasajenih lok poleg vodá. Češplje so pa tukaj dvojne: ene poletske, druge jesenske; une izvrstno sladke so že julija meseca zrele, te pa septembra. Iz obeh napravljajo zujko (slivovko). Zujko pijó tukaj že otroci v zibelki, kakor tudi starčki, možki in ženske, gospôda in kmet. Sušijo pa češplje samo na zraku in solncu tako, da jih na rjuhe položijo na tla pred hišo ali pa na ravno streho; zato ne smrdijo nikoli po dimu, kakor Kranjske in druge v dimu posušene. — Sviloreja se je letos, kolikor mi je znano, dobro sponesla, ker sviloprejke niso celó nič bolele ali pa le malo. S svilorejo se pečajo kmetje, kateri črviče, kakor v Istri ali Dalmaciji, imajo pri sebi v sobah; imajo pa Bolgarske rumene sviloprejke

in pa bele Polevoltinke. Kokone izpredejo kmetice večidel same. Iz tako doma pridelane svile narejajo si zavoje za glavo (šlare) in za zgornji del srajce. — Čebel, katere so tukaj prav tako pridne kakor na Kranjskem, vidiš v Rumuniji malo; imajo jih v priprostih slamnatih korbah ali lesenih zabojih; letos so se dobro obnesle. — Po vsem tem bila bi moja želja le ta, da bi si Rumunci za kakih 10 let iz Avstrije izposodili kmetijskih, sadjerejskih, vinorejskih in čebelarških družeb in pa ministerstvo za poljedelstvo; tako bi po naravi neizrečeno obdarjena Rumunija postala dežela, po kateri bi mleko in méd teklo, kajti mana jej pada že zdaj z nebes.

Schollmayer.

Iz Trsta 1. nov. (Dopisa zadnjih „Novic“ konec.) O 3. točki programa Dolinskega tabora — o šolah — govorila sta hrvatski gospoda P. Peršić in pa L. Vuličević, ter popisovala ljudsko šolstvo, ki namesti da bi izobraževalo narod naš s pomočjo materinskega jezika, ga le poptujčuje tako, da na lastni zemlji mora tujec postati. To so bile tehtne besede, osobito Vuličevićeve, ki so globoko segale v srca, da se je od živio klicev zrak stresal. „Vlada naj na obalah Adrije podpira slovanstvo — je rekel — da narodu slovanskemu da, kar je njegovo, in državo reši pogube!“ — Gosp. Klavžar iz Gorice je govoril o potrebi, da se resno prične pogozdenje Krasa, in pokazal pota, kako naj bi si izvršilo to prevažno delo, ki bi v prihodnosti donašalo deželi bogate obresti. Tudi temu govoru je priterjevala navdušena množica. — Ko je gosp. Faganel v imenu goriških Slovencev pozdravil taborite, je družbeni tajnik gosp. Dolinar čital 39 telegramov, ki so iz mnogih krajev pozdravljali taborite; bili so vsi navdušeno sprejeti, še posebno pa telegram dr. Bleiweisa. Po vsem tem je predsednik zaključil tabor, pevci stopijo v krog in donela je iz tisočerih prs pesem slovanska. — Tako je od kraja do konca vladala navdušenost, katere vrhunec se je stekal o želji po zedinjenji Slovencev. Narod slovenski je zopet v tem velikem shodu pokazal, da se zaveda svojih pravic, pa nikoli ne zabi verne udanosti svojemu cesarju, — kaj pa vlada? Gosp. vladni komisar je sicer zopet v tem taboru zagotavljal Slovincem vladno podporo, — al kedaj neki bodo lepe besede mesó postale? Slovenci smo potrpežljivi, vendar naj ne zabi sl. vlada, da potrpežljivost utegne kedaj tudi konec imeti.

Iz Lahović pri Cerkljah 23. okt. *) (*Letina in opomini.*) Hvala Bogu! rž in pšenico smo vsejali prav v lepem vremenu in tako smo tudi krompir suh spravili v kleti. Zdaj pa imamo dežja že preveč. Z repico, zeljem, ajdo in turšico smo prav zadovoljni; tudi želod se je pri nas prav fino obnesel; en deček ga nabere na dan po 7 mernikov, zatorej bodejo pitali prešiče, pa tudi goveda z njim; ježic pa ni kaj, pa saj tudi kupca ni za-nje. Na naši strani so se tudi orehi in kostanj dosti dobro obnesli. Kupčija je živahna z govedi, posebno voli in krave se prodajajo lahko. Hrvaški prešiči so pa vedno tako dragi, da ne vemo, ali jih bomo morali zastonj krmiti ali celó v zgubo. Če je Hrvata le količkaj, veljá 30 gold. Če bo tako naprej, bomo raji po domačem blagu segli, in Hrvaške prešiče opustili, saj želod tudi domači radi zobljejo; nek volarsk kupec mi je pravil, da on tudi voletu kar v jasli naspe frišnega želoda, in ga rad žre. Našim kmetovalcem se še niso oči odprle, da bi varovali gnojnico, da ne bi odtekala po potih in ulicah, ampak da bi jo v gnojnično jamo napeljevali. Ljudje bi veliko več pridelali žita, ako bi njivo ali pa kompostni kup z gnojnico polili. Tudi jaz sem izkusil,

*) Po naključbi zakasnjeno.

da razkrojani in politi gnoj dobro tekne žitu vsake sorte. Nekateri gospodarji na svoje vrte in travnike ne morejo napeljati gnojnice, pa so nevošljivi, če bi jo sosed lahko in rad napeljal na vrt ali na travnik, in tako namesti da bi se soseda med seboj o tej zadevi pogodila za par forintov, pa raje vidita, da teče gnojnica zastonj na pota, ulice nesnažne dela in tudi zrak kvari in zdravju škoduje. Naj bi si vsak naredil poleg gnojnišča na štiri vogle globoko jamo in jo z ilovico ali s petonom dobro zatlačil, da se v njo gnojnica steka, s katero se dá gnojnik kup koristno polivati. Zato je bil moder tisti mož, ki je rekel: „kar z žlico bi gnojnico zajemal“; nespametni gospodarji pa jo še celó z motiko v vodo ali na ulice gonijo, če sama ne teče.

M. Bobnar, kmetovalec.

Iz Senožec 8. listop. *) — Gosp. Val. Pin, 3 leta učitelj na tukajšnji 4razredni ljudski šoli, pa tudi v Št. Mihelu, Št. Petru, v Podragi, v Vipavi, v Postojni in na Vrhniki znan, je danes odrinil na 4razrednico v Št. Martin pri Litiji. Mi Senožecani mu, ker njegova nemškutarska inteligenca tukaj ni mogla nobenih kalí pognati, srečno pot voščimo do gosp. Vestenecka; morebiti se mu ondi pod krilom „reformatorja“ ljudskih šol — kakor „Novice“ po obravnavah zadnjega deželnega zbora viteza Vestenecka imenujejo — bolj, kakor pri trdovratnih narodnih Notranjcih, posreči ljudsko šolo slovenskega naroda zaviti v plajšč germanski.

Iz Ljubljane. — Kakor nam je poslednje dni bilo fizično vreme jako neugodno, tako britko politično vreme so nam nenadoma naznanile novice iz Sarajeva in Budapešta. Ena teh neprijetnih novic je, da slavni vojskovodja Filipović zapusti Bosno, katero je z junaško armado priboril Avstriji, ter da se koncem tega meseca vrne v Prago na svoje prejšnje mesto nazaj, — druga pa, ki je v prvi vrsti Hrvate, poleg njih pa potrla tudi nas, je odgovor, katerega je Nj. veličanstvo dalo deputaciji, ki mu je poklonila adresu hrvatskega zbora. Ker je v ustavnih deželah običaj, da prestolni govori izhajajo od ministerstva, ki tačas vladno krmilo v rokah ima, zato cesarjev odgovor veljá za izraz ministra predsednika Tisze, ki po takem nima volje izključivno magjarske in zato pogubne politike popustiti. Po pravici tedaj „Obzor“, lojalni zastopnik velike večine zbora in naroda hrvatskega, pravi, da gosp. minister-predsednik ni bil srečno navdahnjen, ko je navduhoval kraljevski odgovor, kajti učinil je nepovoljni vtisek po vsi deželi, oni deželi, katere požrtovalnost se priznava s toliko zahvalo. Ako minister-predsednik očita hrvatskemu zboru, da je v adresi prekoračil meje zborove kompetence, ko je govoril o Bosni in Hercegovini, ni pomislil, da zbor ni se predrznil od krone zahtevati, kako naj vodi vnanjo politiko, ampak je v adresi izrazil le svoje mnenje in svoje želje pred prestolom vladarjevim, kar je pripuščeno vsakemu zboru, vsakemu društvu, vsakemu taboru. Če minister-predsednik dalje graja zbor hrvatski, da je rabil naslov „ogersko hrvatske krone“, je res, da zakon ne pozna ovega naslova, al Magjarov največa želja imela bi biti in se izpolnene ove želje veseliti, da krona ogerska je priznana tudi za hrvatsko krono. Tem neugodnim novicam zarad Bosne in Hercegovine se pridružuje še druga, ki kaže, da vesele naše nade in vseh za slavo Habsburške monarhije navdušenih Avstrijancev utegnejo po vse po vodi splavati, namreč ta, da — če se sprejme osnova Dunajske, od Andrassy-a navdahnjene komisije o upravi Bosne in Hercegovine, katera pridržuje turško vredovanje s turškim uradnim jezikom in turškim kaosom — hočejo vsi

hrvatski uradniki se odpovedati svojih služeb in se vrniti na svoja prejšnja mesta v domovino. To bode prvi dejanski protest Hrvatov proti Andrassyevi politiki, proti kateri se dandanes razodeva že splošno nezadovoljstvo.

— (418 rezervistov 7. in 19. lovskega bataljona) pride v soboto ob eni iz Trsta v Ljubljano; na kolo-dvoru jih sprejme mestni župan z rodoljubnim odsekom; zvečer ob 7. uri pa bodo pogosteni na strelišču, v spodnjih prostorijah prostaki, v zgornji dvorani pa oficirji; stregli jim bodo naši veterani.

— (Iz seje deželnega odbora 8. novembra.) Dopis Ljubljanskega magistrata, da bode mesto skrbelo za družine rezervistov iz Ljubljane in jim dajalo podpore, je deželni odbor vzel na znanje z dostavkom, da se vsled tega družinam Ljubljanskih rezervistov ne bodo več dajale podpore iz milodarov, ki se stekajo v deželni blagajnici. — Namesto bivšega deželnega odbornika g. Janeza Murnika, kateri je svoj mandat kot zastopnik deželnega odbora v deželnem šolskem svetu odložil, je deželni odbor izvolil deželnega odbornika g. pl. dr. Schreya v deželni šolski svet. — Pregledovanje in odobravanje bolniških računov različnih vnanjih bolnišnic dalo je deželnemu odboru povod, da potrebno ukrene, da se bolniki ne bodo predolgo v bolnišnicah puščali. — Pogorelcem iz Drskovč in Slavine se je dovolilo 100 gold. oziroma 200 gold. podpore iz deželnega zaklada. — Občini Griblje se je ukazala nova občinska volitev. — Deželni vladi se odgovori, da se na deželne stroške ne dovoli naprava zavetnih hiš za zanemarjano šolsko mladino.

— (V zadnji seji kupčijske zbornice) se je potrdil proračun zborničnih stroškov za leto 1879. v znesku 3203 god., tedaj za 766 gold. manj kakor za tekoče leto. Da pa zbornica znesek teh potrebščin dobí, naložilo se bode, kakor dozdej, 5 odstotkov na pridobitni davek trgovcem in obrtnikom. — Sklenilo se je v tej seji tudi to, naj zbornica pošlje peticijo do c. k. kupčijskega ministerstva, da državnemu zboru izroči predlogo za napravo železnice iz Ljubljane po Dolenjskem do hrvatske železnice. Koliko let že koledvamo Kranjci za to železnico brez vspeha!

— Gosp. Peter Kozler, podpredsednik „Matice slov.“, jej je z dopisom od 29. t. m. v dar poslal veliko zbirko slovenskih in nemških knjig, časnikov in družih tiskovin, jako zanimivih v narodnem, narodopisnem, političnem in zgodovinskem obziru, katerim je priloženo nekoliko spisov in izkazkov, ki jih je gosp. P. Kozler rabil, ko je 1848. leta risati dal neprecenljivi nam zemljepis in zemljevidu dodal narodopis. Za blagodušni dar, ki lepo pomnožuje knjižico Matičino, izreka rodoljubu toplo zahvalo v imenu odborovem velečastitemu dr. Jan. Bleiweis, Matice predsednik.

— Prečastitemu gosp. Davorinu Trstenjaku k njegovemu godu (11. dne t. m.) in 40letnici njegovega literarnega delovanja čestitat je šla v nedeljo deputacija rodoljubnih mož v Ponikvo na Štajarsko, ter mu izročila lep spominek. Živio! kličejo tudi „Novice“ svojemu odličnemu in za Koseskem najstarejšemu sodelovavcu. Živijo še mnogaja leta!

— (Odbor gospá in gospodičin) je v čitalnici po večletni navadi začel obleko pripravljati ubogi šolski mladini. Čedalje bolj zopet se kaže, kolikorevščine je med našim ljudstvom, naj bi tedaj vsi tisti, ki živijo v obilnosti, darek izročiti blagovolili temu dobrodelnemu odboru, da more kaj več blaga nakupiti, iz katerega napravlja siromaškim otrokom obleko zdaj, ko že huda zima trka na naša vrata.

— Prevzvišeni grof Hohenwart, katerega mi Kranjci ponosno za svojega poslanca imamo v državnem

*) Z obljubljenim poročilom nam jako vstrežete.

zboru, se, kakor Graška „Tagespost“ piše, iz Gradca kjer je dozdaj stanoval, preseli na Dunaj. V veliko srečo Avstriji bi pač bilo, da bi kmalu čas prišel, da zopet on dobí krmilo vladno v svoje roke.

— Iz Gorice nam je došla radostna novica, da je gosp. Franjo Žepič, dozdaj učitelj na Slapenski sadje- in vinorejski šoli, imenovan za asistenta na slov. oddelku Goriške kmetijske šole; Anton Guardijančič, dozdaj vincar na Slapenski šoli, pride pa za vincarja tudi na Goriško kmetijsko šolo.

— (*Orgljarsko-pevska šola Cecil. društva*) po naznanilu vrlega „Cerkv. Glasbenika“ šteje letos 30 učencev. Na novo jih je vstopilo 17, zato se je ta šola morala deliti v 2 razreda. Bravo!

— (*Program praznovanja dr. J. Bleiweisove sedemdesetnice*) je sedaj do celega sestavljen in bode sledeč: V ponedeljek 18. novembra zvečer ob $\frac{1}{2}$ 9. uri bakljada. Deležniki se zberó točno do polu devetih na dvorišči čitalničnem. Sprevod ide potem od tod čez kongresni trg, po gosposkih ulicah, čez Turjaški trg in Breg, št. Jakobski most in trg, stari trg in mestni trg do stanovanja jubilarovega „pred škofijo hiš. števil. 16.“ Po odpetih treh komadih vrne se po špitalskih, slonovih in Šelenburgovih ulicah v čitalnico nazaj. Godba ga bode spremljevala. V torek 19. novembra dopoldne ob $\frac{1}{2}$ 11. uri prične se sprejemanje deputacij v čitalnični dvorani. Deputacije naj se zbirajo uro prej v čitalnici. Točno ob dveh popoldne prične se banket v restavracijskem salonu pri Tavčarju na dunajski cesti. Zvečer ob $\frac{1}{2}$ 8. uri pa bode začetek slavnostni besedi v dvorani narodne čitalnice. Program: 1. Bazin: „Križari na moru“, moški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. B. Ipavec: Slavnostna kantata, besede Cimperman-ove. 4. Nedved, „Želje“, samospjev za bariton, poje g. J. Kozler. 5. Nedved: „Popotnik“, moški zbor s čveterospevom in tenor-solom. 6. „Berite Novice“, izvorna veseloigra v 1. dejanji. Vstop k besedi je čitalničnim udom prost; toda preskrbeti si morajo vstopnice, katere se bodo dobivale v nedeljo dopoldne v čitalnici, in veljajo za osebo, na katero se glasé. Vstopnina za vse druge pak je brez izjeme 1. goldin. za osebo.

— (*Dr. Bleiweisovo podobo*), prav dobro zadeto in izdelano, je izdal tiskar gosp. J. Krajec v Novem mestu. Ta podoba, jubilarntu popolnoma podobna, se dobiva pri izdajatelji v Novem mestu, pa tudi po vseh knjigarnah po 50 krajc. O priliki 70letnice bo gotovo vsakemu dobro došla. — Isto tako je fotograf gospod Pogorelec izdelal lepe slike gosp. dr. Bleiweisa, ki se pri njem dobivajo v treh raznih velikostih.

(*Nova knjižica*.) Kakor zvemo, bo prišla še pred koncem tega mesca v slovenskem jeziku pisana knjižica „Vojska na Turškem od leta 1875. do konca leta 1878.“ v zalogi marljivega bukvarja J. Giontini-ja v Ljubljani na svitlo. To času primerno knjižico, ki se tiska v „Narodni tiskarni“, je spisal v prav domačem jeziku J. Aleš ovc, namenjena je priprostemu ljudstvu, kateremu bo ž njo gotovo dobro postreženo, ker vsak hrepeni po novicah iz bojišča. Več o nji bomo spregovorili, kadar bo prišla na svitlo.

— („*Brencelj*“ št. 19 in 20), ki so ga naročniki dobili te dni v roke, se odlikuje po raznem mikavnem in bodečem blagu. Posebno je v žehto vzela poslanca Martina Hočevarja iz Krškega, ki je že tako moral letos v deželni zboru toliko grenkih požreti. O volitvi v Novem mestu ima namreč sliko, ki kaže z denarjem obloženega osla na cesti proti mestu. Pod dobro izdelano to podobo, ki daje risarju vso čast, je sledeči podpis: „Brencelj“: „Kam greš, osliček, tako z de-

narjem obložen?“ **Oslíček.** „V Novomestu se grem za poslanca ponujat.“ — Razen tega pripoveduje „Pavliha“ po svoje o dogodbah v Bosni.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica poslancev je zaprta, kajti deželni zbor je odložen tako dolgo (menda do prihodnjega meseca) dokler delujete delegaciji v Budapešti, Adresna debata je izbrbrala veliko prahu v zbornici, a kazala je, da je ustavoverna stranka že popolnem na kantu. Adresa sama, ki se giblje le v negacijah, kaže, da dandanes ustavoverske klike nič družega skup ne drži, kakor le strah pred Slovani, cesarju pa se drznejšo pisati, da so zarad zasede Bosne in Hercegovine narodi vznemirjeni! Kje neki so tisti narodi? so li na Českem, Kranjskem, Štajarskem, Primorskem, Tirolskem itd.? so li more biti na Hrvatskem? Nikjer! Strah je le med ustavoverno koterijo, ker jim zadnja ura klenka. Zato je grof Hohenwart pravo povedal, rekši: „kaj hoče presvitli cesar z vašim strahom početi?“ Nasproti medlim govorom ustavovercev pa so se odlikovali s tehtnimi govori možje naše stranke, med njimi prvak, naš grof Hohenwart, Moravski poslanec Fanderlik Dalmatinski Pavlinović, knez Alojzi Lichtenstein in Poljak Groholski nasproti svojemu rojaku Hausnerju, ki je zapustil kljub Poljakov in bežal v tabor ustavovercev. Neki Pa her je udrihal po Slovanih in žalil vojake z imenom „sablarje“, ki so šli zoper Turka kristjanom na pomoč! — Se ve da v sedanji zbornici je bila adresa s 160 glasovi zoper 70 sprejeta. Pa kaj hoče cesar s takim pismom početi, iz katerega, kakor je grof Hohenwart dobro povdaril, ne veje patriotizem Avstrijski! Odgovor cesarjev na to adreso pride še le po končanem zborovanji delegacij.

— Delegaciji ste začeli svoje delovanje 7. dne t. m. Cislajtanski predsednik je grof Coronini, ki je z dolgim in dolgočasnim ogovorom se vsedel na stol predsednika. Po vsem je podoba, da boste delegaciji o najvažniši predlogi navskriž, če obveljajo v Cislajtanski Herbstova načela, in zopet se bode pokazalo, da dualistna vladna oblika je razpad Avstriji.

— Skupno ministerstvo je izročilo delegacijama predlogo, v kateri se v podporo Bosniškim in Hercegovinskem begunom zahteva dovoljenje 1 milijon 360,000 za letošnje leto.

— „Pol. Corr.“ proglašuje proklamacijo, s katero se Bosni in Hercegovini daje amnestija. Pomiloščenje zadeva vse one, ki so se o zasedanju teh dežel po Avstrijski armadi pregrešili, pa se že vrnili k mirnemu delu ali se o 14 dneh vrnejo in pokornost zagotovijo; zadeva pomiloščenje tudi take, ki so še v preiskavnem zaporu, če niso bili glavni kolovodji upora; vendar utegne tudi takim iz posebnih ozirov doiti pomiloščenje.

Iz Budapešta. — Jutri se v tukajšnjem zboru začne adresne debate; predloženo je zboru 5 različnih adresnih načrtov, namreč: adresinega odseka, zedinjene opozicije, skrajne levice, srbskih zastopnikov in hrvatskih zastopnikov. No, to bo zbornica zopet šalo-tragično kazališče — tragično, pravimo, ker se bode zopet kazal žalosten položaj dualistične monarhije.

— Deputacija 24 odličnih Bosnjakov in Hercegovincev je došla le-sem poklonit se presv. cesarju.

— Med 8000 tujci, ki so se že do sedaj naselili v Bosni, se nahaja blizo 5000 Magjarov, večidel roko-delcev in delavcev, ki menda imajo magjarsko-turški pečat pritisniti slovanski Bosni.